PSALMUL 91

1. [1]Cel ce stă sub ocrotirea
Celui Preaînalt de sus
şi se odihneşte-n umbra
Celui Tare de nespus
[2]zice pururi despre DOMNUL:
„El e Cetăţuia mea,
Dumnezeul meu în care
mă încred şi voi scăpa...”

2. [3]El te scapă, da, din laţul vânătorului, întins,
şi de ciumă-atunci când lumea
pustiirea a cuprins.
[4]El te-acoperă sub aripi,
de-a' Lui pene vei fi-ascuns,
căci a Lui credincioşie
este scut de nepătruns.

3. [5]Nu te teme nici de groaza
din a’ nopţii negre vremi
şi nici de săgeata zilei
tu nicicând să nu te temi.
[6]Nici de ciuma-ntunecimii
nu te teme, n-ai să cazi,
nu te teme de molima
care bântuie-n amiazi.

4. [7]Mii să cadă lângă tine,
zeci de mii de-a dreapta ta,
dar de tine, nu te teme,
nu se va apropia.
[8]Doar vei sta... şi cât privi-
vei
împrejur, cu ochii tăi,
vei vedea nenorocirea
şi răsplata celor răi.

5. [9]Fiindcă Tu zici: „DOMNUL este
locul meu adăpostit”
şi din Cel Prea’nalt făcut-ai turnul tău nebiruit,
[10]de aceea niciodată nenoroc nu vei avea,
de-al tău cort nicicând urgia nu se va apropia.

6. [11]Căci la îngerii puternici
Domnul le va porunci,
şi-n a’ tale căi în toate
pururi ei te vor păzi.
[12]Ei te vor purta cu grijă
pe-a’ lor sfinte mâini cereşti,
ca piciorul de vreo piatră
nicidecum să nu-ţi loveşti.

7. [13]Peste leii tari vei trece,
pe năpârci tu vei călca,
puii leilor şi şerpii
biruiţi vor rămânea!
[14]„Mă iubeşte — zice Domnul
—,
de aceea-l voi scăpa,
ocroti-l-voi căci cunoaşte
Numele şi slava Mea!

8. [15]Voi răspunde totdeauna
când Mă va chema grăbit,
să-l ajut în strâmtorare
şi să-l fac nebiruit.
[16]Da-i-voi izbăviri şi slavă,
cu ani lungi l-oi sătura
şi-i voi arăta să vadă
sfântă mântuirea Mea!”